ЖИТОМИРСЬКА Обласна Універсальна Наукова Бібліотека імені О. ОЛЬЖИЧА

До Всеукраїнського дня бібліотек, вип.23

Бібліотекар – не тільки жіноча професія…

Портрет фахівця

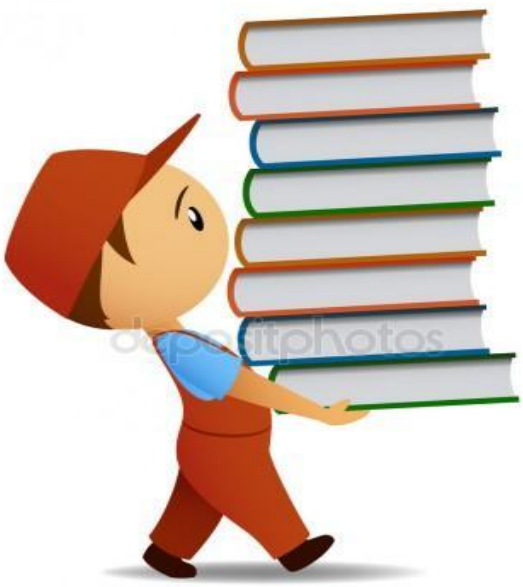

Обласна універсальна наукова бібліотека
ім. О. Ольжича
Житомирської обласної ради
Науково-методичний відділ

Бібліотекар – не тільки жіноча професія…

Портрет фахівця

Житомир, 2017

Добре слово про колегу. [Текст] / Житомирська обласна наукова бібліотека ім. О. Ольжича; науково-методичний відділ; уклад. К. Романуха, ред. Г. Врублевька. – Вип.23. - Житомир, 2017.-12 с.

Видання підготовлено до Всеукраїнського дня бібліотек і містить портрети фахівців-чоловіків публічних бібліотек області.

Укладач К. М. Романуха, пров.методист НМВ

Редакція Г. Й. Врублевська, гол. бібліотекар ВНБТ

Комп.набір О. В. Костюченко, зав.НМВ

Відповідальний за випуск: О. В. Костюченко

Кваліфікований бібліотекар, Учитель та чуйна людина

Що спонукає колег сказати про колегу-бібліотекаря добре слово? Звичайно, в першу чергу, його професійні та людські якості.

Але в нашому випадку вийшло трішки інакше.

Чому? По-перше, ми зазвичай розповідаємо про бібліотекарів, хоча в сучасній бібліотеці є і інші працівники. По-друге, наполегливими ініціаторами цієї розповіді виступили користувачі нашої бібліотеки, а конкретно нашого Інтернет-центру.

Тож «добре слово» адміністратору Інтернет-центру Олександру Олександровичу вустами користувача Валентина Йосиповича Гльози:

«За свої 80 років я відвідав і користувався послугами багатьох бібліотек. Я був у московській бібліотеці ім. Леніна, всеросійській патентно-технічній бібліотеці, Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського, Державній науково-технічній бібліотеці України, в обласних бібліотеках Полтави і Луганська, в міській бібліотеці Алчевська. Зараз я живу у Малині і ось уже більше двох років майже кожного дня відвідую Інтернет-центр Малинської центральної районної бібліотеки ім. В. Скуратівського. І кожного разу з великим задоволенням зустрічаюсь із Олександром Олександровичем Олійником, адміністратором Інтернет-центру. Це треба бачити, з якою любов'ю він відноситься до своєї роботи: гарно оформлений кабінет, з правилами користування, порадами з безпечного Інтернету, комп'ютери в нього завжди у відмінному стані. Зразу видно, що тут працює професіонал високого рівня.

Але я хотів би зупинитись на людських якостях Олександра Олександровича, які не поступаються його відношенню до роботи. Вимогливий до себе, він вимагає цього і від користувачів. Кожному відвідувачу він намагається максимально допомогти. Проводить групові тренінги для користувачів різних вікових категорій. Багато працює індивідуально. До нього приходять пенсіонери зі своїми ноутбуками і телефонами, і я не бачив жодного разу відмови в допомозі, а скільки уваги приділяє він відвідувачам, які працюють за комп'ютерами!

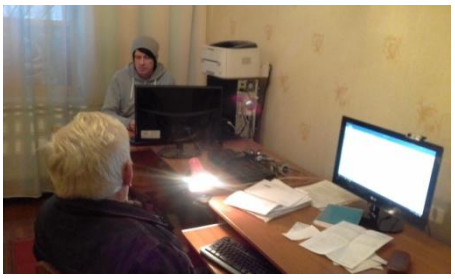

Скажу за себе: скільки раз мені особисто (в мої роки) доводиться черговий раз запитувати про одне і те ж. Мені самому соромно це робити, а в нього вистачає терпіння, такту пояснювати мені знову і знову.

А скільки він виконує бібліотечної роботи і треба бачити, які у нього відношення з колективом бібліотеки. Завжди ввічливий, чемний, вихований, я не пам'ятаю жодного випадку відмови членам колективу у їх проханнях. Він завжди бере участь у заходах бібліотеки, створює презентації, проводить віртуальні подорожі та інші заходи. Його поважають діти і любить молодь.

Говорять є лікарі, вчителі від Бога. Але я думаю, що вони є і в інших галузях. Недаремно ж молодь, відвідуючи Інтернет-центр, називає його – наш Учитель, я також з великою повагою відношусь до Олександра Олександровича і погоджуюсь з цим».

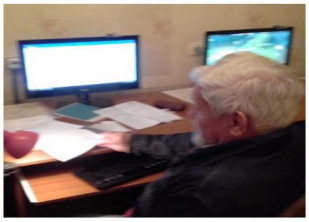

«Ми всі цінуємо і поважаємо нашого Сашу. І від імені всього бібліотечного колективу Малинської ЦРБ ім. В.Скуратівського та користувачів бібліотеки з нагоди бібліотечного свята хочемо подякувати Олександру Олександровичу за роботу, за професійне сумління, за допомогу,

побажати йому здоров’я, сонячних мирних днів, віри і надії у житті».

Від імені колективу директор Малинської ЦРБ Т. П. Бідун

Бібліотекар за покликом душі

Небагато книгозбірень Житомирщини можуть похвалитись присутністю в їх колективах чоловіків, адже бібліотекар – традиційно жіноча професія. В цьому плані нам, працівникам Черняхівської центральної районної бібліотеки, пощастило. Нехай не за професією, а за покликом душі, з нами працює молодий, енергійний, інтелігентний, освічений чоловік – Юрій Григорович Сахненко. Він заступник директора по роботі з дітьми. Бібліотечна справа припала йому до душі, бо якби це було не так, то за 7 років, які він присвятив їй, знайшов би собі щось інше. Але Юрій з натхненням і завзятістю готує разом із своїми колегами дитячі конкурси та ранки, розробляє довготривалі програми літнього відпочинку маленьких читачів, радо зустрічає гостей дитячої бібліотеки, працює над оформленням книжкових виставок, святкових вітрин та стендів. Він спілкується з директорами та вчителями, вихователями ДНЗ, на його запрошення до дитячої бібліотеки на зустрічі з читачами приходять працівники служби у справах дітей, дільничі інспектори, майстри вишивки, лялькарі, спеціалісти сектору

культури, воїни АТО, працівники військкомату, МЧС, КВІ, лікарі, ветерани, учасники бойових дій на території інших держав, депутати, просто небайдужі люди.

Наша бібліотека для дітей – відкритий майданчик для спілкування дітей та дорослих, місце, куди юні читачі Черняхова та навколишніх сіл прибувають на захоплюючі зустрічі та екскурсії. Цікаво спостерігати, як дорослий чоловік проводить «веселі старти» з дітьми, виготовляє поробки для майстер-класів, оформляє виставки рушників, вишивок, дитячих малюнків.

Колектив бібліотеки для дітей вже давно відійшов від практики «чекаю читача». Там зрозуміли, що сучасну дитину потрібно зацікавити чимось незвичайним, а, головне, власним прикладом.

На таких саме засадах і працює наша бібліотека. А її директор при цьому ще й створює фотолітопис бібліотечних справ. Тисячі фото та відеоматеріалів зберігається на комп'ютері, на

стендах, в теках, альбомах. Через мережу Інтернет ми спілкуємось з батьками

читачів, які постійно відзначають участь своїх дітей в бібліотечних справах і з задоволенням приходять на свята для зустрічі з книгою. Якщо говорити про Юрія Сахненка, як про людину, то це надзвичайно турботливий батько, який ніжно та віддано любить свою родину, прекрасний син та брат.

Він має дві освіти, працював в органах місцевої влади, культпрацівники обрали його головою профспілки. А ще – це музикант, ведучий масових заходів для дітей та дорослих, учасник народного самодіяльного хорового колективу «Жайвір».

З приходом Юрія Григоровича в бібліотеку самі собою вирішились одвічні проблеми жіночих колективів: полагодити замок, прибити поличку, переставити меблі, вбити цвях в потрібному місці, і, нарешті, вручити квіти. З нагоди професійного свята весь колектив Черняхівської ЦРБ вітає нашого колегу Ю. Г. Сахненка, бажаємо творчого натхнення, професійного зросту.

Від імені колективу директор Черняхівської ЦРБ Р .А. Чорноморець

Бібліотекар – професія чоловіча…?

Іван Андрійович Крилов, Вільгельм та Якоб Грім, Іммануїл Кант, Йоганн Вольфганг Гете, Вільгельм Лейбніц, Джакомо Казанова та інші відомі нам імена, серед яких Стівен Кінг, Хорхе Луїс Борхес та Едгар Гувер. Що поєднує цих людей разом, окрім належності до чоловічої статі? Всі вони, в свій час, були працівниками бібліотеки.

Чи можна вважати професію «бібліотекар» чоловічою? Як взагалі виглядає чоловік-бібліотекар зі сторони, як він відчуває себе в цій ролі?

Здавна місце хранителя книг належало чоловікам і вважалось більш ніж престижним заняттям. Проте XX століття все змінило. Сьогодні чоловік-

бібліотекар є рідкістю. І один із чоловіків-бібліотекарів є і в нашій обласній науковій бібліотеці ім. Олега Ольжича.

Це – Вадим Андрійович Пивоваров, заступник директора з наукової роботи з 1989 року. А взагалі стаж його роботи в нашій бібліотеці з 1979 року, куди він прийшов як молодий спеціаліст після закінчення Київського державного інституту культури. Колеги його знають як здібного та кваліфікованого працівника, наполегливого в роботі, з творчим підходом до вирішення виробничих завдань, вимогливого до себе та працюючих поруч.

За словами самого Вадима Андрійовича, не можна виділити якусь одну причину любові до своєї роботи. Він працює бібліотекарем тому, що таке його бажання. І ні схвальність суспільства, ні соціальний престиж професії бібліотекаря при цьому не мають великого значення. «Займаюсь улюбленою справою, тому що хочу цього. Тому, що це мені подобається. Я ніколи не

дивився на бібліотеку як на галузь, де працюють виключно жінки або чоловіки. Власне, в першу чергу, бібліотека як місце роботи надала мені можливість отримати величезний життєвий досвід, причому не тільки з книг, бо з доступом до інформації в наш час немає ніяких проблем».

Погоджуємось з Вадимом Пивоваровим. Тому що сучасна бібліотека – це місце, де потрібно освоювати нові методи комунікації і творчості. Сучасний бібліотекар – це не просто людина, яка розставляє і видає книжки, це – спеціаліст широкого профілю, який опановує і дизайн, і педагогіку, і ораторське мистецтво, і володіння сучасними комп'ютерними технологіями тощо. І це, без сумніву, вимагає від бібліотекаря постійного пошуку нових знань, розкриття свого потенціалу, креативності. В той же час надає потужний інструмент впливу на оточуючих людей – вміння знаходити рішення, які далеко виходять за межі службового «книгу здав – книгу прийняв». Саме такі професійні вміння притаманні і Вадиму Андрійовичу. Його прекрасно знають і шанують не тільки в нашій бібліотеці, але й в усіх бібліотеках області та навіть поза її межами.

Вадим Андрійович, крім своєї професійної роботи, знаходить час і на громадську діяльність. Він є членом оргкомітету щорічного обласного конкурсу «Краща книга року», член експертної ради при обласній раді та обласній державній адміністрації з питань соціально значущої літератури місцевих авторів, позаштатний лектор обласного центру підвищення кваліфікації працівників культури і мистецтва обласної ради, член робочої групи при обласній державній адміністрації з питань дослідження місць пам'яті Української революції 1917-1921 років, член ради Житомирської обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

Разом з тим, він турботливий і люблячий батько трьох дітей і дідусь двох онуків.

Отож, чи можна вважати, що бібліотекар – чоловіча професія? Ні! Бібліотекар – це професія справжньої людини. І не має значення при цьому, чоловік ти чи жінка.

Заступник директора з внутрішньо бібліотечної роботи, заслужений працівник культури України В.Ф.Трохименко